

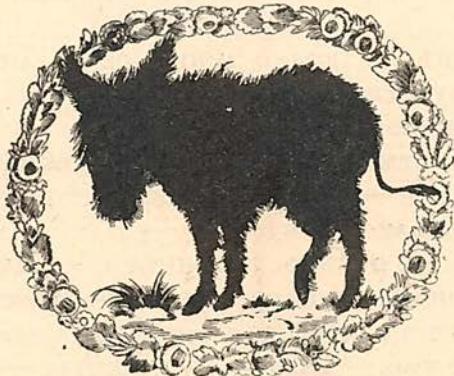
кътъ. — Но още по-чудно ми е, отде знаешъ, че моятъ другаръ е миналъ тука преди три часа?

— Ти имашъ очи, но не виждашъ нищо, — отговорилъ съ насмѣшка арабинътъ. — Гледай мѣстото, дето сж почивали твоятъ другаръ и камилата подъ сѣнката на тая голѣма палма. Сѣнката на палмата е като стрелата на часовника. Три часа сж се изминали докато сѣнката се е премѣстила отъ мѣстото, дето тѣ сж почивали, до тука, дете е сега. Разбра ли, приятелю?

— Разбрахъ.

— Хайде, бѣрзай сега по пътя за Дамаскъ. Тамъ ще намѣришъ твоя приятель!

Като казалъ това, арабинътъ си заминалъ, а пѣтни-
кътъ още вечеръта настигналъ своя другаръ.

ЦИГАНИНЪ И ЦИГАНЧЕ НАРОДНА СМѢШКА

Циганчето плачело. Баща му го раздумвалъ: „Мѣлчи, сине плачливи, ще ти купя яйчице. Ще го сложимъ въ полога. Ще ни стане пиленце, пиленцето — кокошка. Тя ще снесе яйчица. Ще отвѣдимъ пѣтлета. Ще ги носимъ на пазарь. Магаричка ще купимъ. Ще ни роди магаре, мъничко и сивичко, като тебъ ревливичко!“

Засмѣло се момчето.

— А-хж, тате! Живъ да си! Азъ ще си го възседна и ще ида съсъ него у бабини на гости.

— Какъ ще идешъ, бре глупчо, ще му счушишъ грѣбнака! — викналъ Манго сърдито и момчето ударилъ. Ревналь синътъ, заплакалъ, а бащата добавилъ:

— Затуй Господъ не дава на глупцитѣ магаре!